గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి K. లక్ష్మణ్

మరియు

గౌరవనీయులైన శ్రీమతి. న్యాయమూర్తి K. సుజన

క్రిమినల్ అప్పీలు నెం.490/2021

తీర్పు: (గౌరవనీయులైన శ్రీ న్యాయమూర్తి K.లక్ష్మణ్ గారిచే)

అప్పీలుదారు తరపున న్యాయవాది శ్రీమతి C. వసుంధర రెడ్డి మరియు ప్రతివాది తరపున హాజరైన ప్రభుత్వ న్యాయవాది శ్రీ C. ప్రతాప్ రెడ్డి వాదనలు వినిపించారు.

2. మహబూబ్‌నగర్‌లోని ఫ్యామిలీ కోర్టు-కమ్ -VIII అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి ఆమోదించిన SC నెం.369 /2014 లో 20.10.2014 తేదీన తీర్పును సవాలు చేస్తూ ఈ అప్పీలు దాఖలు చేయబడింది.

3. ఇక్కడ అప్పీలుదారు S.C. నెం.369/2014 లో ఏకైక నిందితుడు. అతనిపై IPC సెక్షన్-302 కింద అభియోగాలు మోపారు. 20.10.2014తేదీన ఆక్షేపిత తీర్పును పరిశీలిస్తే, ట్రయల్ కోర్టు అప్పీలుదారుని పైన పేర్కొన్న నేరానికి దోషిగా నిర్ధారించి, జీవిత ఖైదు మరియు రూ.100/- (రూపాయలు వంద మాత్రమే) జరిమానా చెల్లించాలని తీర్పు చెప్పింది. తనపై మోపిన నేరాన్ని అంగీకరించాడనే కారణంతో ట్రయల్ కోర్టు అప్పీలుదారుడిపై శిక్షను నమోదు చేసింది.

4. అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించేటప్పుడు, ట్రయల్ కోర్టు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1973 (సంక్షిప్తంగా 'Cr.P.C.'), ముఖ్యంగా Cr.P.C.లోని సెక్షన్ - 229 కింద నిర్దేశించిన ప్రక్రియను అనుసరించలేదని అప్పీలుదారు - నిందితుడి తరపున న్యాయవాది వాదించారు. అభియోగం నమోదు తరువాత నేరాన్ని అంగీకరించడం వల్ల కలిగే పరిణామాలను అప్పీలుదారునికి వివరించలేదు. అందువల్ల, Cr.P.C. కింద నిర్దేశించిన తగిన విధానాన్ని మరియు అనేక నిర్ణయాలలో గౌరవనీయమైన సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాన్ని కూడా అనుసరించకుండా అక్షేపిత తీర్పు ఇవ్వబడింది.

5. మరోవైపు, ట్రయల్ కోర్టు నిందితుడికి ప్రక్రియను వివరించిందని, అభియోగాలు మోపారని, చదివి తెలుగు భాషలో వివరించిందని, అభియోగంలోని విషయాలు, దాని పరిణామాలను క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకున్న తరువాత అప్పీలుదారుడు - నిందితుడు స్వచ్ఛందంగా తన భార్యను హత్య చేసినట్లు పేర్కొంటూ అభియోగాలు మోపిన నేరాన్ని స్వచ్ఛందంగా అంగీకరించాడని ప్రభుత్వ న్యాయవాది వాదించారు. పేర్కొన్న వాస్తవాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ట్రయల్ కోర్టు అప్పీలుదారుకు వ్యతిరేకంగా

శిక్షను నమోదు చేసింది. అందులో ఎలాంటి దోషం లేదు. అందువల్ల, అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన ప్రస్తుత అప్పీలు Cr.P.C సెక్షన్–375 ప్రకారం నిర్వహించదగినది కాదు.

6. పైన పేర్కొన్న చర్చను దృష్టిలో ఉంచుకుని, Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 228. ఆరోపణల నిర్ధిష్టపరచడం ని గమనించడం సముచితం, మరియు అదే క్రింది విధంగా సంగ్రహించబడింది:

"228. ఆరోపణల నిర్ధిష్టపరచడం.

(1) పైన పేర్కొన్న విధంగా పరిశీలన మరియు విచారణ తరువాత, నిందితుడు నేరం చేశాడని భావించడానికి ఆధారం ఉందని న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడితే–

(a) సెషన్స్ కోర్టు ద్వారా ప్రత్యేకంగా విచారణ చేయలేని పక్షంలో, అతను నిందితుడిపై అభియోగం నమోదు చెయ్యవచ్చు మరియు ఉత్తర్వు ద్వారా కేసును విచారణ కోసం చీఫ్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్‌కు బదిలీ చేయవచ్చు, ఆ తరువాత చీఫ్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేటు పోలీసు నివేదికపై స్థాపించబడిన వారెంట్– కేసుల విచారణ ప్రక్రియకు అనుగుణంగా నేరాన్ని విచారించాలి;

(b) కోర్టు ద్వారా ప్రత్యేకంగా విచారణకు అవకాశం ఉన్నట్లయితే, అతను నిందితుడిపై వ్రాతపూర్వకంగా అభియోగాన్ని నమోదు చేస్తారు.

(2) సబ్ సెక్షన్ (1) లోని క్లాజు (b) కింద న్యాయమూర్తి ఏదైనా అభియోగాన్ని నమోదు చేసినప్పుడు, ఆ అభియోగాన్ని నిందితుడికి చదివి వివరించాలి మరియు నిందితుడు తాను మమోదు చేసిన నేరాన్ని అంగీకరిస్తున్నాడా లేదా విచారణకు హాజరు కావాలని కోరుతున్నాడా అని అడగాలి."

7. Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 229 నేరాన్ని అంగీకరించడంపై దోషిగా నిర్ధారించడాన్ని వివరిస్తుంది మరియు దానిని ఈ క్రింది విధంగా కూడా సంగ్రహించాము:

> "229. దోషుల అభ్యర్థనపై శిక్ష. ఒకవేళ నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినట్లయితే, న్యాయమూర్తి ఆ వాదనను నమోదు చేస్తారు మరియు తన విచక్షణ మేరకు అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు."

8. పైన పేర్కొన్న నిబంధనలను పరిశీలిస్తే, అభియోగం నమోదు తరువాత ట్రయల్ కోర్టు నిందితుడికి దానిని చదివి వివరించాలి మరియు నిందితుడు నమోదు చేసిన నేరానికి నేరాన్ని అంగీకరించాడా మరియు విచారణ కావాలని కోరుతున్నాడా అని అడగాలని సూచిస్తుంది.

9. ఒక నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినట్లయితే, న్యాయమూర్తి ఆ వాదనను నమోదు చేసి, తన విచక్షణ మేరకు అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు. ఉపయోగించిన పదం 'మే' అని గమనించడం సముచితం. నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినప్పటికీ, ట్రయల్ కోర్టు నిందితుడిపై నేరం నిర్ధారించిశిక్షను నమోదు చేయడం తప్పనిసరి కాదు. సాధారణంగా, మరణశిక్ష విధించదగిన కేసులో ఆ విజ్ఞప్తిని అంగీకరించరు, అయితే నిందితుడు నేరంలోని అన్ని ముఖ్యమైన అంశాలను మరియు అభ్యర్ధన ప్రభావాన్ని అర్థం చేసుకున్నారని కోర్టు సంతృప్తి చెందితే అలా చేయడంలో చట్టవిరుద్ధం ఏమీ లేదు.

10. మరణశిక్ష విధించబడిన కేసులో నేరాన్ని అంగీకరించడం వివేచనతో కూడిన అభ్యాసం కాదు. హత్య ఆరోపణలలో, బాధితుడి మరణానికి కారణమైన జ్ఞానం మరియు ఉద్దేశం గురించి తరచుగా సంక్లిష్టమైన ప్రశ్నలు ఉంటాయి, మరియు అతని అభ్యర్థనపై నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించడం (కేసు స్పష్టంగా ఉంటే తప్ప) అవాంఛనీయమైనది. అందువల్ల, విజ్ఞప్తిని అంగీకరించి, దానిపై చర్య తీసుకునే ముందు, నిందితుడు నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను లేదా అంశాలను అంగీకరించాడని న్యాయమూర్తి సంతృప్తి చెందడం చాలా అవసరం. అందువల్ల, నిందితుడి వాదన స్పష్టంగా, నిస్సందేహంగా మరియు అనర్హతలతో కూడుకుని ఉండాలి మరియు అతనిపై వచ్చిన ఆరోపణల స్వభావాన్ని అతను అర్థం చేసుకున్నాడని మరియు వాటిని అంగీకరించాడని కోర్టు సంతృప్తి చెందాలి. నేరాన్ని అంగీకరించి, దానిపై చర్య తీసుకునే ముందు కోర్టు జాగ్రత్తగా మరియు వివేకంతో వ్యవహరించాలి. ఆ అవసరాలు తీర్చిన తరువాత, కేసును విచారిస్తున్న న్యాయమూర్తి నేరనిర్ధారణ ఆధారంగా శిక్షను నమోదు చేయడానికి చట్టం అనుమతిస్తుంది.

11. ట్రయల్ కోర్టు నిందితుల జ్ఞానం మరియు అవగాహన, న్యాయపరమైన అభిప్రాయంలోని సరైన అనువర్తనం, నేరంలోని స్వభావం మరియు న్యాయంలో తప్పిదం నివారణ వంటి విభిన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. న్యాయమైన విచారణలో భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్-21 ప్రకారం అప్పీలుదారుకు హామీ ఇవ్వబడిన జీవించే హక్కు ఉంటుంది. అందువల్ల, అప్పీలుదారును దోషిగా నిర్ధారించేటప్పుడు, ముఖ్యంగా, మరణశిక్ష నేరం అయినప్పుడు ట్రయల్ కోర్టు పైన పేర్కొన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

12. డల్లీ వర్సెస్ ఎంపరర్ (AIR 1922 All. 233 (1)) లో, హత్య కేసులో దోషుల అభ్యర్థనను అంగీకరించకపోవడం ఈ కోర్టు చాలాకాలంగా ఆచరిస్తున్న పద్ధతి అని తీర్పు ఇవ్వబడింది. హత్య అనేది వాస్తవం మరియు చట్టంలోని మిశ్రమ ప్రశ్న మరియు నిందితుడు తన నేరాన్ని అంగీకరించడంలో తప్పనిసరిగా ఏమి సూచిస్తుందో ఖచ్చితంగా తెలుసని కోర్టు పూర్తిగా సంతృప్తి చెందకపోతే, కేసును విచారించాలి.

13. ఎంపరర్ వర్సెస్ చినియా భికా కోలి ((1906) 8 BOMLR 240) కేసులో, ట్రయల్ కోర్టు నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించిన వాస్తవాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని, ట్రయల్ కోర్టు ప్రకటించిన తీర్పు, సహజ క్రమంలో మరణశిక్ష విధించే కేసులో నేరాన్ని అంగీకరించే సాధారణ పద్ధతికి అనుగుణంగా లేదని బాంబే హైకోర్టు పేర్కొంది. ఒక వ్యక్తి తాను మరణించిన వ్యక్తిని కొట్టానని, తాను హత్య చేశానని ఒప్పుకోకుండా, గాయపడిన వ్యక్తి ఆభరణాలను తీసివేసే ఉద్దేశ్యంతో అలా చేశానని వాదించవచ్చు, ఎందుకంటే శిక్షాస్మృతి ప్రకారం హత్యకు ఒక నిర్దిష్ట ఉద్దేశం లేదా నిర్దిష్ట జ్ఞానం అవసరం.

14. క్వీన్ ఎంప్రెస్ వర్సెస్ చిన్నా పావుచి (ILR 23 మద్రాస్ 151) కేసులో మద్రాస్ హైకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా అభిప్రాయపడింది:

> "కోడ్ (సెక్షన్ 271) 'అభ్యర్థనను నమోదు చేయాలి మరియు దానిపై అతను దోషిగా నిర్ధారించబడవచ్చు' అని మాత్రమే చెబుతుంది. "ఆచరణలో, ముఖ్యంగా హత్య కేసులలో సెషన్స్ విచారణలలో, చాలా మంది న్యాయమూర్తులు, మేము చాలా సరిగ్గా భావిస్తున్నట్లుగా, దోషుల అభ్యర్థనపై చర్య తీసుకోకూడదని ఇష్టపడతారు, కానీ ఆ అభ్యర్థన నిర్దోషిగా ఉన్నట్లుగానే సాక్ష్యాలను తీసుకుంటారు మరియు నిందితుడి వాదనతో సహా మొత్తం సాక్ష్యాల ఆధారంగా కేసును నిర్ణయించారు."

15. డల్లీ (AIR 1922 All. 233 (1)) లో నిర్దేశించిన సూత్రాన్ని సుఖియా వర్సెస్ ఎంపరర్ (AIR 1922 All.266) లో అనుసరించారు మరియు ఆచరణ నియమాన్ని ఈ క్రింది పదాలలో తిరిగి ధృవీకరించబడింది:

> "నియమం ఏమిటంటే, ఒక నిందితుడు మరణశిక్ష విధించబడిన అభియోగంపై విచారణలో ఉన్నప్పుడు, ట్రయల్ కోర్టులోనే నేరాన్ని అంగీకరించినప్పటికీ, కోర్టు అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించడం సముచితం కాదు. ఆచరణలో కోర్టు తన విచక్షణాధికారం మేరకు, అటువంటి అభ్యర్థనను ఒక వైపు పెట్టి, నిందితుడి అపరాధం గురించి మాత్రమే కాకుండా,

చేసిన నేరంలో ఖచ్చితమైన స్వభావం మరియు దానికి తగిన శిక్ష గురించి సంతృప్తి చెందడానికి సాక్ష్యాలను నమోదు చేసి పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

16. సిర్కార్ లో వర్సెస్ పాతు (IX కొచ్చిన్ లా రిపోర్ట్స్ 397 (FB)), ఈ క్రింది విధంగా నిర్వహించబడింది:

> "ఈ దేశంలో, ఆ తరగతికి చెందిన ఖైదీ ఇండియన్ ప్యానెల్ కోడ్ సెక్షన్ 302 కింద నేరంలోని అంశాలు ఏమిటో మరియు సెక్షన్ 304 కింద నేరంగా తగ్గించగల విషయాలు ఏమిటో అర్థం చేసుకున్నాని భావించడం ప్రమాదకరం. ఇంగ్లాండ్‌లో కూడా, కొంతమంది న్యాయమూర్తులు ఒకప్పుడు ఆచారంగా ఉండేవారు, మరియు బహుశా ఇప్పటికీ, వారు అలా చేయటానికి కట్టుబడి లేనప్పటికీ, మరణశిక్ష విధించబడిన నేరాన్ని అంగీకరించే వ్యక్తులు నిర్దోషి అని అంగీకరించి వారి విచారణకు నిలబడాలని సలహా ఇచ్చారు.

ఆ న్యాయమూర్తి ఇలా పేర్కొనా –

> "నిందితుడు, మరణశిక్ష విధించదగిన నేరం మోపబడ్డారు, మరియు అటువంటి సందర్భాలలో సాధారణ పద్ధతి నేరాన్ని అంగీకరించకపోవడం, కానీ సాక్ష్యాలను నమోదు చేయడం మరియు ఆ సాక్ష్యంలోని విశ్వసనీయత లేదా అవిశ్వసనీయత ప్రకారం దోషిగా నిర్ధారించడం లేదా నిర్దోషిగా విడుదల చేయడం అనే క్రమాన్ని ఆధారం చేసుకోవడం అని సూచించాల్సిన అవసరం లేదు".

17. పైన పేర్కొన్న నియమంపై ఆధారపడి, కేరళ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్, రామేసన్ వెర్సెస్ కేరళ రాష్ట్రం (1981 Crl.L.J. 451) లో, ఈ క్రింది విధంగా గమనించబడింది:

> "13. హత్య వంటి తీవ్రమైన నేరాల కేసులలో దోషుల అభ్యర్దనపై చర్య తీసుకోకపోవడంలో వివిధ హైకోర్టులు అవలంబించిన అభ్యాస నియమం అనేది జాగ్రత్త మరియు వివేకంతో కూడిన నియమం. హత్య నేరంలో శారీరక హింస మాత్రమే కాదు, ఉద్దేశ్యం లేదా జ్ఞానం అనే మానసిక అంశం కూడా కలిగి ఉంటుంది. ఒక సాధారణ నిందితుడు, నేరాన్ని అంగీకరించినప్పుడు, శారీరక చర్య గురించి ఎక్కువగా ఆందోళన చెందే అవకాశం ఉంది మరియు నేరాన్ని కలిగి ఉన్న వివిధ అంశాల గురించి ప్రకటించకపోవచ్చు. దల్లీ వర్సెస్ ఎంపరర్ AIR 1922 ఆల్ 233(1) లో పేర్కొన్న

విధంగా: 1922-23 Cri LJ 283, చర్య హత్య అవుతుందా అనేది చట్టం మరియు వాస్తవంతో కూడిన మిశ్రమ ప్రశ్న. హత్య కేసులో నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించే సమయంలో, అతను అవసరమైన ఉద్దేశ్యంతో లేదా జ్ఞానంతో ఆ చర్య చేశాడని కూడా కోర్టు నిర్ధారించాలి. అటువంటి నిర్ధారణను నమోదు చేయడానికి మరియు నేరం హత్యా లేదా తక్కువ నేరమా అని నిర్ణయించడానికి, కోర్టు ముందు సంఘటన వివరాలు, ఆ చర్య జరిగిన పరిస్థితులలో మరియు ఏదైనా ఉద్దేశ్యం ఉంటే, ఆ ప్రయోజనం కోసం మొత్తం ఆధారాలను కోర్టు ముందు ఉంచడం మంచిది.

18. Re: సుందరరాజు వర్సెస్ అజ్ఞాత (1964 Crl.L.J. 457) కేసులో మద్రాసు హైకోర్టు నిందితుడు హత్య వంటి తీవ్రమైన నేరాల్లో నేరం అంగీకరించినప్పటికీ న్యాయమూర్తి సాక్ష్యాధారాలు తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని అభిప్రాయపడింది. ఆ సూత్రాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, Re, గవిసిద్దప్ప వర్సెస్ రాష్ట్రం (1968 Crl.L.J. 762) లో మైసూరు బెంచ్ లోని కర్ణాటక హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పిటిషన్ మొదలైన వాటి స్వభావాన్ని నిర్ణయించడానికి ట్రయల్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని పేర్కొంది.

19. క్వీన్-ఎంప్రెస్ వర్సెస్ బదు ((1897) ILR 19 All. 120) కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా తీర్పు వెలువరించింది:

"ఈ దేశంలో, ఆ వర్గానికి చెందిన ఖైదీకి ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 302 కింద నేరానికి సంబంధించిన అంశాలు ఏమిటో మరియు సెక్షన్ 304 కింద నేరానికి తగ్గించె విషయాలు ఏమిటో అర్థం చేసుకున్నాడని భావించడం ప్రమాదకరం. ఇంగ్లాండ్‌లో కూడా, అది కొంతమంది న్యాయమూర్తుల ఆచారంగా ఉండేది, మరియు బహుశా ఇప్పటికీ వారు అలా చేయటానికి కట్టుబడి లేనప్పటికీ, మరణ శిక్షార్హమైన నేరాలకు ఒప్పుకున్న వ్యక్తులను "నిర్దోషులు" అని చెప్పమని మరియు విచారణకు హాజరు కావాలని సలహా ఇవ్వడం ఒక ఆచారం అని చెప్పవచ్చు.

నిందితుడిపై మరణశిక్ష నేరారోపణలు మోపబడతాయి, అటువంటి కేసులలో సాధారణ పద్ధతి నేరస్థుడి అభ్యర్ధనను అంగీకరించడం కాదని, కానీ సాక్ష్యాలను నమోదు చేయడం మరియు ఆ సాక్ష్యాల విశ్వసనీయత లేదా అవిశ్వసనీయత ప్రకారం నేరారోపణ లేదా నిర్దోషిగా ప్రకటించే క్రమాన్ని ఆధారం చేసుకోవడం అని సూచించాల్సిన అవసరం లేదు."

20. నేతై లుస్కర్ వర్సెస్ క్వీన్ ఎంప్రెస్ ((1885) ILR 11 Cal.410) కేసులో, హత్య అభియోగానికి సమాధానంగా, నిందితుడు తన భార్యను చంపానని పేర్కొన్నారు; కానీ అంతకుముందు

రోజు ఆమె వ్యభిచారంలో పాల్గొన్నట్లు కనుగొన్న ఫలితంగా అతను అలా చేశానని పేర్కొన్నా . ఇలాంటి వాస్తవాల నేపథ్యంలో, నేతై లుస్కర్ (పైన పేర్కొన్న) కేసులో కోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది, "మొత్తం ప్రకటనను కలిపి తీసుకోవాలని మేము భావిస్తున్నాము; మరియు అలా తీసుకోవడం ఖచ్చితంగా శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 302 కింద హత్య అభియోగంపై నేరాన్ని అంగీకరించడానికి సమానం కాదు. భారత శిక్షాస్మృతిలోని సెక్షన్ 300లోని మొదటి మినహాయింపుకు వివరణలో "రెచ్చగొట్టడం తీవ్రమైనదా మరియు హత్యకు సమానం కాకుండా నేరాన్ని నిరోధించడానికి అకస్మాత్తుగా జరిగిందా అనేది వాస్తవ ప్రశ్న" అని పేర్కొంది మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లోని సెక్షన్ 299 ప్రకారం "చట్టం ప్రకారం వాస్తవ ప్రశ్నలుగా పరిగణించబడే అన్ని ప్రశ్నలను నిర్ణయించడం పంచాయతీదారుల విధి" అని పేర్కొంది. కాబట్టి, ఈ కేసును విచారించి, నిందితులు లేవనెత్తిన విజ్ఞప్తిపై పంచాయతీదారుల తీర్పును తీసుకొని ఉండాల్సిందని మేము భావిస్తున్నాము. అందుకనుగుణంగా మేము సెషన్స్ న్యాయమూర్తి విధించిన శిక్షను పక్కన పెట్టి, నిందితుడు నేతై లుస్కర్‌ను సెషన్స్ కోర్టుకు అప్పగించిన ఆరోపణలపై విచారణ జరపాలని ఆదేశిస్తున్నాము.

21. పైన పేర్కొన్న సూత్రం మరియు ఇతర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని, మిజోరాం రాష్ట్రం వర్సెస్ రామెంగ్మావియా ((2006) 1 గౌహతి లా రిపోర్ట్స్ 745) లో, గౌహతి హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పేరా నెం. 21 నుండి 25 వరకు తీర్పు ఇచ్చింది మరియు అదే క్రింది విధంగా ఉంది:

> "21. హత్య వంటి తీవ్రమైన నేరాలలో నిందితుడి నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత కోర్టు సాధారణంగా చర్య తీసుకోకూడదని మరియు అలాంటి సందర్భాలలో, మొత్తం సాక్ష్యాధారాలను కోర్టు ముందు సమర్పించిన తరువాత నిర్ణయం తీసుకోవాలని మెజారిటీ హైకోర్టులు అభిప్రాయపడుతున్నాయని పై చర్చలో వెల్లడైంది. అయితే, పైన ఉదహరించిన నిర్ణయాలలో కూడా, నిందితుడి నేరారోపణపై పూర్తిగా చర్య తీసుకోవడంలో చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి అడ్డంకి లేదని కేసులోని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు సమర్థించబడితే, నిందితుడు సమర్పించిన వాదన స్వచ్ఛందంగా ఉండేలా చూసుకోవడానికి కోర్టు అవసరమైన అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే, నిందితుడు తనపై మోపబడిన నేరాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడని, నిందితుడు వాస్తవాలను మరియు/లేదా నేరాన్ని కలిగి ఉన్న అంశాలను అంగీకరిస్తున్నాడని నిర్ధారించడానికి చట్టం ప్రకారం ఎటువంటి అడ్డంకులు లేవని దృక్కోణం ఉంది. హత్య వంటి తీవ్రమైన నేరాల కేసుల్లో నిందితుని నేరారోపణపై మాత్రమే చర్య తీసుకోకుండా వివిధ హైకోర్టులు అనుసరించే

పద్ధతి, జాగ్రత్త మరియు వివేకంతో కూడిన నియమం. చట్టం గురించి తెలియకపోవడం ఒక సాకు కానప్పటికీ, ప్రతి ఒక్కరూ చట్టం తెలుసని భావించాలనే చట్ట నియమం లేదు. అందువల్ల, నిందితుడికి చట్టం తెలుసునని, నేరాన్ని అంగీకరించకుండా ఉండే స్వేచ్ఛ ఉందని లేదా హత్యకు శిక్షా నిర్వచనం ఏమిటో నిందితుడికి తెలుసని కోర్టు భావించకూడదు. మోతీలాల్ పదంపట్ షుగర్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్ (Ltd). వర్సెస్ U.P. రాష్ట్రం కేసులో సుప్రీంకోర్టు స్పష్టం చేసింది, (1979) 2 SCC 409 లో నివేదించబడింది, అందువల్ల, "ప్రతి వ్యక్తికి చట్టం తెలుసనే భావన లేదని గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రతి ఒక్కరూ చట్టం గురించి తెలుసు అని భావించబడుతుందని తరచుగా చెబుతారు, కానీ అది సరైన ప్రకటన కాదు: చట్టానికి తెలిసిన అటువంటి నియమం ఏదీ లేదు.

22. హత్య వంటి దారుణమైన నేరంలో కూడా నిందితుల అభ్యర్థనపై చర్య తీసుకోవడంలో పూర్తి నిషేధం ఉందా లేదా అనే వివాదాన్ని ముగించడానికి, మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం వర్సెస్ సుఖ్‌దేవ్ సింగ్, ((1992) 3 SCC 700: AIR 1992 SC 2100) కేసులో సుప్రీం కోర్టు ఇలా పేర్కొంది, "-- న్యాయమూర్తి అభియోగం మోపిన చోట, ఆ అభియోగాన్ని నిందితుడికి చదివి వివరించాలి మరియు నిందితుడు తాను అభియోగం మోపిన నేరాన్ని అంగీకరిస్తున్నారా లేదా విచారణకు హాజరైన వ్యక్తికి ఫిర్యాదు చేస్తున్నారా అని అడగాలి. సెక్షన్ 229 ప్రకారం నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినట్లయితే, న్యాయమూర్తి ఆ వాదనను నమోదు చేసి, తన విచక్షణ మేరకు, దానిపై అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు. ఒకవేళ నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరిస్తే న్యాయమూర్తి వాదనను నమోదు చేసి, ఆ తరువాత నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించాలా వద్దా అని నిర్ణయించాలని ఈ నిబంధనలోని సరళమైన భాష చూపిస్తుంది. నేరాన్ని అంగీకరించడం అంటే నేరానికి సంబంధించిన అన్ని వాస్తవాలను అంగీకరించడంతో సమానం. అందువల్ల, విజ్ఞప్తిని అంగీకరించి, దానిపై చర్య తీసుకునే ముందు, నిందితుడు నేరానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను లేదా అంశాలను అంగీకరించాడని న్యాయమూర్తి సంతృప్తి చెందడం చాలా అవసరం. కాబట్టి, నిందితుడి వాదన స్పష్టంగా, నిస్సందేహంగా మరియు అనర్హతలతో కూడుకుని ఉండాలి మరియు అతనిపై వచ్చిన ఆరోపణల స్వభావాన్ని అతను అర్థం చేసుకున్నారని మరియు వాటిని అంగీకరించారని కోర్టు సంతృప్తి చెందాలి. నేరాన్ని అంగీకరించి, దానిపై చర్య తీసుకునే ముందు కోర్టు జాగ్రత్తగా

మరియు వివేకంతో వ్యవహరించాలి. ఈ అవసరాలు తీర్చిన తరువాత, కేసును విచారిస్తున్న న్యాయమూర్తి నేరారోపణ ఆధారంగా శిక్షను నమోదు చేయడానికి చట్టం అనుమతిస్తుంది. అయితే, నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించకపోతే లేదా విజ్ఞతగల అతని అభ్యర్థనపై చర్య తీసుకోకపోతే, అతను సాక్షుల విచారించడానికి, అంటే కేసు విచారణకు తేదీని నిర్ణయించాలి. విచారణ తదుపరి ఏ దశలోనైనా నిందితులు నేరాన్ని అంగీకరించకుండా నిరోధించేది ఈ అధ్యాయంలో ఏదీ లేదు. కానీ విచారణ న్యాయమూర్తి ఆ విజ్ఞప్తిని అంగీకరించి, చర్య తీసుకునే ముందు, అతను తనకు తానుగా అదే జాగ్రత్తను పాటించాలి. కోడ్ సెక్షన్ 313 కింద నమోదు చేయబడిన తన వాంగ్మూలంలో నిందితుడు ఆనేరారోపణను కూడా ముందుకు తీసుకురావచ్చు.

23. సుఖ్‌దేవ్ సింగ్ (పైన పేర్కొన్న)లో గమనించిన మరియు జరిగిన విషయాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలిస్తే, న్యాయపరంగా సెషన్స్ కోర్టు ముందు నిందితుడి నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించడానికి ఎలాంటి అడ్డంకులు లేవని స్పష్టమవుతోంది; కానీ నిందితుడి నేరాన్ని అంగీకరించే ముందు, నిందితుడి నేరం స్వచ్ఛందంగా, స్పష్టంగా, నిస్సందేహంగా మరియు అర్హత లేనిదిగా ఉండేలా చూసుకోవాలి, నిందితుడు తనపై చేసిన ఆరోపణల స్వభావాన్ని అర్థం చేసుకుని వాటిని అంగీకరించాలి మరియు నిందితుడు నేరాన్ని రూపొందించడానికి అవసరమైన మరియు ముఖ్యమైన అన్ని వాస్తవాలను అంగీకరించాలి.

24. ఇంకా తార్కికంగా అనుసరించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, నేరాన్ని అంగీకరించడానికి మద్దతుగా తన ముందు ఉంచబడిన వాస్తవాలు అభియోగం మోపబడిన నేరాన్ని కొనసాగించడానికి సరిపోతాయని కోర్టు సంతృప్తి చెందాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, నేరాన్ని నిర్ధారించడానికి అవసరమైన అన్ని వాస్తవాలను కోర్టు తన ముందు ఉంచుకోవాలి మరియు నిందితుడి అపరాధ అభ్యర్థనను అమలు చేయడానికి లేదా దాని ఆధారంగా శిక్ష విధించడానికి ముందు అటువంటి వాస్తవాలను అంగీకరించాలి.

25. సెక్షన్ 229 Cr. PC లా కాకుండా, శాసనసభ సెషన్స్ కోర్టును నిందితుడి నేరాన్ని నమోదు చేసి, దానిపై అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించేందుకు అనుమతిస్తుంది, కానీ సమన్ల ప్రక్రియ ద్వారా విచారణకు అర్హమైన కేసులలో, 'అతని నేరారోపణ'పై నిందితుడిని దోషిగా

నిర్ధారించేందుకు మేజిస్ట్రేట్‌కు అధికారం ఇచ్చిన సెక్షన్ 252 Cr. PC ప్రకారం, మేజిస్ట్రేటు నిందితుడు ఉపయోగించిన పదాలలో సాధ్యమైనంతవరకు ఆ వాదనను నమోదు చేయాలి మరియు తన విచక్షణ మేరకు దానిపై దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు. సెక్షన్ 252 మాదిరిగా కాకుండా, సెక్షన్ 229 నిందితులు ఉపయోగించిన పదాలలో నిందితుడి అభ్యర్థనను సాధ్యమైనంత వరకు నమోదు చేయాల్సిన బాధ్యత సెషన్స్ న్యాయమూర్తి పై లేనప్పటికీ, నిందితుడు ఉపయోగించిన పదాలలో కోర్టు అభ్యర్థనను నమోదు చేయాలి అని వివేకంతో కోరుతుంది, తద్వారా నేరం మరియు శిక్షను ధృవీకరించే కోర్టు లో నిందితుడి అభ్యర్థన ఏమిటో తెలుస్తుంది.

నిందితుడు హత్య ఎలా చేశాడో సూచించే తగిన అభియోగాన్ని రూపొందించడం ట్రయల్ కోర్టుకు తప్పనిసరి అని తీర్పు చెప్పబడింది.

22. జూపూడి ఆనంద్ గుప్తా వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం ((2019) 14 SCC 723) కేసులో, A.P. గేమింగ్ చట్టం, 1974లోని సెక్షన్ – 9 (1) కింద నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినందుకు దోషులుగా నిర్ధారించబడ్డారు, ట్రయల్ కోర్టు తప్పనిసరిగా అతను వాడిన పదాల్లో నిందితుడి అంగీకారాన్ని నమోదు చేయాలని అపెక్స్ కోర్టు పేర్కొంది. అదే శిక్షను పాటించకపోవడం నిలకడలేనిది. గోపాల్ వర్సెస్ రాష్ట్రం (2016 (4) MLJ (క్రిమినల్) 378) కేసులో మద్రాస్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ కూడా ఈ సూత్రాన్ని నిర్దేశించింది.

23. పైన చర్చించినట్లుగా, ట్రయల్ కోర్టు అభియోగం మోపేటప్పుడు మరియు Cr.P.C సెక్షన్ – 229 ప్రకారం నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించేటప్పుడు పైన పేర్కొన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత అతనిపై నేరనిర్ధారణ నమోదు చేయడం ట్రయల్ కోర్టు తరపు నుండి తప్పనిసరి కాదు. ఒకవేళ నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరిస్తే, ట్రయల్ కోర్టు ఆ వాదనను నమోదు చేస్తుంది మరియు తన విచక్షణ మేరకు అతడిని దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు.

24. Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 374 'నేరారోపణల నుండి అప్పీళ్ల' గురించి వ్యవహరిస్తుంది. సెక్షన్ – 374 లోని సబ్–సెక్షన్ (2) ప్రకారం, సెషన్స్ న్యాయమూర్తి లేదా అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి నిర్వహించిన విచారణలో లేదా ఏ ఇతర కోర్టు నిర్వహించిన విచారణలోనైనా దోషిగా తేలిన వ్యక్తికి లేదా

అదే విచారణలో దోషిగా తేలిన వ్యక్తికి ఏడు (07) సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ జైలు శిక్ష విధించబడి ఉంటే, హైకోర్టులో అప్పీలు చేసుకోవచ్చు.

25. Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 375 'కొన్ని కేసుల్లో నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినప్పుడు అప్పీలు చేయడానికి అనుమతి లేదు' అని పేర్కొంది. Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 374లో ఏమైనప్పటికీ, ఒక నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించి, అటువంటి అభ్యర్ధనపై దోషిగా నిర్ధారించబడినట్లయితే, అప్పీలు ఉండదని చెబుతోంది. అందువల్ల, సెక్షన్–375 ప్రకారం, నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత నిందితుడు అప్పీలు దాఖలు చేయలేడు. అయితే, నిందితుడు ఆ నిబంధన కింద విధించిన శిక్ష పరిధిని లేదా చట్టబద్ధతను సవాలు చేస్తూ అప్పీలు దాఖలు చేయవచ్చు. అందువల్ల, Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 375 ను Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 229 తో చదవాలి మరియు నిర్ణయం ప్రతి కేసులో వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా ఉంటుంది.

26. జగదీష్ సింగ్ వర్సెస్ రాష్ట్రం (2000 (4) WLC 605) కేసులో, రాజస్థాన్ హైకోర్టు అప్పీలు హక్కు సహజమైన లేదా స్వాభావిక హక్కు కాదని, అందువల్ల చట్టంలో నిబంధనలను వ్యక్తీకరించడానికి ఆది ప్రస్తావించదగినదిగా ఉండాలని పేర్కొంది.

27. Cr.P.C.సెక్షన్ – 375 ప్రకారం నిందితులు నేరాన్ని అంగీకరించి, దోషిగా తేలిన సందర్భాల్లో అప్పీలుకు వెళ్లేందుకు అవకాశం ఉంది. అయితే, Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 375 (b) అప్పీలు చేయడానికి మినహాయింపు ఇస్తుంది, కానీ నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత సెషన్స్ కోర్టు లేదా మొదటి లేదా రెండవ తరగతి మేజిస్ట్రేటు ఆదేశించినట్లయితే శిక్ష చట్టబద్ధమైనదా లేదా అనే పరిమితికి మాత్రమే, ఎందుకంటే సెక్షన్ – 377లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిందితుడికి విధించిన శిక్షకు వ్యతిరేకంగా హైకోర్టులో అప్పీలు చేసుకోవచ్చు. Cr.P.C. లోని సెక్షన్ – 375 నిందితుడికే పరిమితం, అంటే నిందితుడు సెషన్స్ కోర్టు లేదా మేజిస్ట్రేటు నేరాన్ని అంగీకరించిన తరువాత దోషిగా తేలితే శిక్ష పరిధి లేదా చట్టబద్ధత గురించి అప్పీలు చేసుకోవచ్చు.

28. ఆనంద్ బర్దేవాలో వర్సెస్ సిక్కిం రాష్ట్రం (1999 Crl.L.J. 1804) లో ప్రాసిక్యూషన్ ఆరోపించిన వాస్తవాలు నిందితులు మోపిన నేరానికి లేదా ఏదైనా నేరానికి సంబంధించినవి కానట్లయితే, దోషుల అభ్యర్ధన మెరిట్ ఆధారంగా అప్పీలుకు అడ్డంకి కాదని, నిందితులను నిర్దోషిగా విడుదల చేయడానికి అడ్డంకి కాదని సిక్కిం హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 375లోని సూత్రం సవరణలకు కూడా వర్తిస్తుందని Cr.P.C.సెక్షన్ – 375 భావిస్తుంది, సాధారణంగా నేరాన్ని అంగీకరించిన సందర్భంలో, శిక్ష యొక్క పరిధి లేదా చట్టబద్ధత మినహా అప్పీలు చేయడానికి Cr.P.C.

లోని సెక్షన్ – 375 కింద అడ్డంకి ఉందని, అయినప్పటికీ నిందితుడు ఆరోపించిన లేదా వెల్లడించిన లేదా అంగీకరించిన వాస్తవాలు అతను దోషిగా నిర్ధారించబడిన నేరంగా పరిగణించబడకపోతే, అతని స్వంత అభ్యర్థనపై, అటువంటి నేరాన్ని అంగీకరించడం అర్హతలపై అప్పీలు చేయడానికి మరియు నేరారోపణకు వ్యతిరేకంగా ఏదైనా సవాలుకు అడ్డంకి కాదు మరియు నిందితుడిని నిర్దోషిగా విడుదల చేయడానికి ఆది అడ్డంకి కాదు.

29. అందువల్ల, కోర్టుకు విస్తృతమైన విచక్షణాధికారం ఉంది మరియు అటువంటి అధికారాన్ని అత్యంత వివేకవంతంగా ఉపయోగించాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, నేరాన్ని అంగీకరించినప్పటికీ, కోర్టు విచారణను కొనసాగించవచ్చు మరియు ముఖ్యంగా తీవ్రమైన కేసులలో సాక్ష్యాలను తీసుకోవచ్చు. కేవలం దోషి అభ్యర్థన ఆధారంగానే నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించే అధికారం కోర్టుకు ఉన్నప్పటికీ, నిందితుడి పట్ల పక్షపాతం చూపకుండా సరైన రక్షణలు ఉన్నాయా లేదా న్యాయం జరగలేదని కోర్టు సంతృప్తి చెందాలి. విచారణలో తనపై మోపిన అభియోగానికి సంబంధించిన వాస్తవాలను నిందితుడు పూర్తిగా అర్థం చేసుకున్నాడని ట్రయల్ కోర్టు తనను తాను సంతృప్తి పరచుకోవాలి. అంతేకాక, నిందితుడు నేరానికి సంబంధించిన అన్ని అంశాలను అంగీకరించాడని నిర్ధారించాల్సిన బాధ్యత కోర్టుపై ఉంది మరియు విచ్ఛిన్నమైన నేరంపై కాకుండా, శిక్షను నమోదు చేయవచ్చు.

30. Cr.P.C. సెక్షన్ – 229 ప్రకారం విచక్షణాధికారాన్ని ట్రయల్ కోర్టుకు అప్పగించారు, ప్రత్యేకించి నిందితుడికి కోర్టు భాష లేదా కోర్టు కార్యకలాపాలు నిర్వహించే భాష గురించి పూర్తిగా తెలియనప్పుడు మరియు నిరక్షరాస్యుడిగా ఉన్నప్పుడు అది గణనీయమైన ప్రాముఖ్యతను కలిగి ఉంటుంది. సరిగ్గా ఆ కారణాల వల్లే భారతదేశంలోని కోర్టులు అటువంటి నేరారోపణలను అంగీకరించవు మరియు అటువంటి కేసులలో సాక్ష్యాలను తీసుకోవడానికి ముందుకు సాగుతాయి. కొన్ని పరిస్థితులలో నేరాన్ని అంగీకరించకపోవడానికి ఆ పద్ధతి చాలా మంచిది, ఎందుకంటే కేసులో తీసుకోబడే సాక్ష్యాలు నిందితుడు ఎటువంటి నేరం చేయలేదని వెల్లడించవచ్చు. సాధారణంగా, నేరాన్ని అంగీకరించడం అనేది శిక్ష తీవ్రత లేదా చట్టబద్ధత విషయంలో తప్ప, అప్పీలు హక్కును వదులుకున్నట్లుగా పరిగణించబడుతుంది. అటువంటి పరిస్థితులలో నిందితుడు చేసే నేరారోపణ, అంటే జ్ఞానం మరియు అవగాహన లేకపోవడం, పేదరికం, నిరాశ, సరైన సలహా లేకపోవడం, అనుభవజ్ఞుడైన న్యాయవాది అందుబాటులో లేకపోవడం వంటివి నేరారోపణగా అంగీకరించబడవు మరియు Cr.P.C. సెక్షన్ – 375 తీర్పు మరియు శిక్షా ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అప్పీ చేయడానికి అడ్డుగా ఉండదు. అలా అప్పీలు దాఖలు చేస్తే శిక్ష ప్రశ్నపై మాత్రమే విచారణ విచారించకూడదు.

31. నేరాన్ని పరిశోధించడం మరియు సత్యాన్ని తెలుసుకోవడమే విచారణ లక్ష్యమని గమనించడం కూడా సముచితం.

32. పైన పేర్కొన్న తీర్పుల సారాంశం ఏమిటంటే, Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 229 కింద నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరించినట్లయితే, కోర్టు ఆ వాదనను చట్టబద్ధమైన పద్ధతిలో నమోదు చేయాలి మరియు సూచించిన అన్ని ప్రక్రియలను అనుసరించాలి. సూచించిన ప్రక్రియను ఖచ్చితంగా పాటించాలి, ఎందుకంటే అభ్యర్థన ను ఆమోదించడం వల్ల విచారణ లేకుండా నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించబడతాడు. 'నేరాన్ని అంగీకరించడం' అనే పదానికి నేరాలకు సంబందించిన అన్ని అంశాలను అంగీకరించే నిశ్చయమైన మరియు సమాచారంతో కూడిన చర్య అవసరం. కోర్టు సూటిగా అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానంగా కేవలం పెదవి తెరిచి చెప్పడం లేదా ఏకవాక్యమైన 'అవును' అని చెప్పడం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ నిందితులు చేసిన నేరంగా పరిగణించడానికి లేదా అంగీకరించబడదు. నిందితుడు నేరాన్ని అంగీకరిస్తున్నప్పుడు అతని ఖచ్చితమైన మాటలను నమోదు చేయకపోవడాన్ని ఉల్లంఘించడం నిందితుడి శిక్షను చెల్లుబాటు కాకుండా చేసేంత తీవ్రమైనది.

33. అందువల్ల, ట్రయల్ కోర్టుకు Cr.P.C. సెక్షన్ – 229 కింద విచక్షణాధికారం ఉంది మరియు నిందితుడి నేరారోపణ ఆధారంగా అతన్ని 'దోషిగా నిర్ధారించవచ్చు' అనేది దోషిగా నిర్ధారించడం తప్పనిసరి కాదని మరియు అనేక ఇతర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని స్పష్టం చేస్తుంది. అలాగే, పేర్కొన్న నిబంధన మరియు న్యాయపరమైన పూర్వ నిర్ణయాల ప్రకారం, చట్టప్రకారం జరిగే విచారణలో అభ్యర్ధనను నమోదు చేయాలి. అందువల్ల, నిందితుడికి జ్ఞానం లేని సందర్భాలలో మరియు నిరాశతో అనాలోచితంగా అభ్యర్ధన చేసిన కేసులలో Cr.P.C.లోని సెక్షన్ – 375 అప్పీళ్లను నిరోధించదు. అందువల్ల, జీవిత ఖైదు లేదా మరణశిక్ష విధించబడే కేసులలో కోర్టులు తమ న్యాయపరమైన అభిప్రాయము ప్రయోగించి సాక్ష్యాలను నమోదు చేయాలి. అందువల్ల, ట్రయల్ కోర్టులు నిందితుడి నేరాన్ని అంగీకరించిన ఆధారంగా మాత్రమే దోషిగా నిర్ధారించకుండా ఉండాలి మరియు విచారణను నిర్వహించమని మరింత ఆదేశించాలి.

34. పైన పేర్కొన్న చర్చ మరియు తీర్పులలో నిర్దేశించిన సూత్రల ఆధారంగా, కేసు విషయానికి వస్తే, ట్రయల్ కోర్టు 20.10.2014తేదీన అక్షేపిత తీర్పును వెలువరించి, అప్పీలుదారు–నిందితుడు తన నేరాన్ని అంగీకరించడం ఆధారంగా అతన్ని దోషిగా నిర్ధారించింది. అయితే, తీర్పులో, IPC సెక్షన్ – 302 కింద నేరానికి సంబంధించి Cr.P.C. సెక్షన్ – 228 కింద అభియోగాలు మోపబడిన నిందితుడికి న్యాయ సహాయం అందించడం గురించి ప్రస్తావించినప్పటికీ, అతనికి తెలుగులో

వివరించబడింది మరియు విధించబడిన శిక్షలోని విషయాలను క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకున్న తరువాత, నిందితుడు తన భార్యను హత్య చేశానని స్వచ్ఛందంగా నేరాన్ని అంగీకరించారు. నిందితుడి నుండి అతని అభ్యర్ధన స్వచ్ఛందంగా జరిగిందా లేదా ఏదైనా బలవతం నుండి వచ్చిందా లేదా ఎవరి ప్రభావితమైందా అని ట్రయల్ కోర్టు అడిగినప్పుడు, అతను స్వచ్ఛందంగా నేరాన్ని అంగీకరిస్తున్నాడని, కానీ ఎవరి ప్రభావంతో కాదని ప్రస్తావించబడింది. అందువల్ల, పైన పేర్కొన్న అంశాలను మరియు పైన పేర్కొన్న తీర్పులలో నిర్దేశించిన నియమం పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు. నిందితుడికి నేరాన్ని అంగీకరించడం వల్ల కలిగే పరిణామాలను మరియు ఇతర అంశాలను కూడా ట్రయల్ కోర్టు వివరించలేదు. ఏ కోణం నుండి చూసినా, అక్షేపిత తీర్పును రద్దుచెయ్యవచ్చు.

35. తదనుగుణంగా, మహబూబ్‌నగర్‌లోని ఫ్యామిలీ కోర్ట్ – కమ్ – VIII అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి మరియు న్యాయమూర్తి జారీ చేసిన SC నెం.369/2014లో 20.10.2014 తేదీన అభ్యంతరకరమైన తీర్పును రద్దుచేస్తు ప్రస్తుత క్రిమినల్ అప్పీలు అనుమతించబడింది. ఆ విషయం తిరిగి ట్రయల్ కోర్టుకు, అంటే న్యాయమూర్తి, ఫ్యామిలీ కోర్ట్ – కమ్ – VIII అదనపు సెషన్స్ న్యాయమూర్తి, మహబూబ్ నగర్ కు తిరిగి పంపబడింది.

36. ఆ సెషన్సు కేసు 2014 చెందినది. అక్షేపిత తీర్పు 20.10.2014 వెలువడింది. అందువల్ల, ట్రయల్ కోర్టు పైన పేర్కొన్న సెషన్స్ కేసును చట్టప్రకారం, వీలైనంత త్వరగా, ప్రాధాన్యంగా ఈ తీర్పు కాపీ అందిన తేదీ నుండి ఆరు (06) నెలల వ్యవధిలోపు పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించాలి. పైన పేర్కొన్న సెషన్స్ కేసు విచారణను ముగించి, పరిష్కరించడంలో అప్పీలుదారు – నిందితుడు ట్రయల్ కోర్టుకు సహకరించాలి. అతను ఎటువంటి నేరపూరిత చర్యలలో పాల్పడకూడదు.

37. ప్రస్తుతం అప్పీలుదారుని మేడ్చల్–మల్కాజ్గిరి జిల్లాలోని చెర్లపల్లి సెంట్రల్ జైలులో ఉంచబడినట్లు ఈ కోర్టు దృష్టికి తీసుకువచ్చారు. పైన పేర్కొన్న, అక్షేపిత తీర్పును రద్దుచేసిన, విషయాలు దృష్టిలో ఉంచుకుని, ఆ కేసును తిరిగి ట్రయల్ కోర్టుకు అప్పగించినందున, అప్పీలుదారు – నిందితుడు అంటే, బర్కం యాదయ్య S/o యల్లయ్యను వెంటనే విడుదల చేయాలని మేడ్చల్ – మల్కాజ్గిరి జిల్లా, చెర్లపల్లి, సెంట్రల్ జైలు పర్యవేక్షుకుని ఆదేశించారు. అతను 29.08.2023న ట్రయల్ కోర్టు ముందు హాజరు కావాలి.

కొనసాగింపుగా, అప్పీలులో పెండింగ్‌లో ఉన్న వివిధ దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే అవి మూగించివేయబడ్డాయి.

K. లక్ష్మణ్, న్యాయమూర్తి

K. సుజన, న్యాయమూర్తి

9 ఆగస్టు, 2023